

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00081/2011-01

Дана: 24.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **М.Ј. из Сремске Митровице**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 24.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **М.Ј. из Сремске Митровице** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00617/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

М. Ј. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Трговинском суду у Сремској Митровици, пријаву за избор поднео је за Привредни суд у Сремској Митровици.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да је у посматраном периоду имао само две укинуте одлуке, што је одличан резултат, да је имао у материји у којој је поступао проценат решених предмета и то 2006.године 90,67%, 2007.године 89,94%, 2008.године 94,20%, а при том указује да статистички подаци не морају бити прави показатељ рада, јер је поступао у стечајној материји а да при том исту тежину имају предмети са више хиљада запослених и једночлана друштва без запослених, а такође из статистике се не може ни видети време проведено на раду у једном предмету..

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, констатује извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, предлаже да се Уставна жалба усвоји, Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 448 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да како се налазио на сталној судијској дужности у тренутку вршења избора на судијску функцију и сматра да испуњава све критеријуме је требало да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00617/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 448 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 6 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену

стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у одлуци се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу оспособљености и стручности, обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван није имао задовољавајући ниво ажурности у материји стечаја, обзиром да је његов коефицијент ажурности према извештају о раду Трговинског суда у Сремској Митровици у 2006.години износио 10,27, у 2007.години 34,75 а у 2008.години подносилац жалбе није примио ни један нови предмет те се за ову годину коефицијент ажурности није могао ни изразити. Наведена ажурност у материји стечаја, који спада у хитне поступку не омогућава ефикасну заштиту и остварење права у овом поступку, а пре свега права поверилаца. Високи савет судства је ценио да је подносилац жалбе у наведеном периоду поступао и материји ванпарнице (Р) али налази да број предмета у овој материји на годишњем нивоу (2006. – 159, 2007. – 147, 2008. – 124) малог обима да би се значајније одразио на ажурност у материји стечаја. Такође, у истом периоду подносилац жалбе је имао укупно 3 ожалбене одлуке у материји стечаја, од чега су 2 биле укинуте, тако да проценат укинутих одлука од 66,67% не представља задовољавајући квалитет у наведеној материји. На овај начин по оцени Високог савета судства Ј.М. није показао задовољавајући ниво оспособљености и стручности.

При наведеном Високи савет судства је нашао да М. Ј. не испуњава услове из одредбе члана 45 Закона о судијама па је у смислу члана 101 Закона о судијама констатованом престанак судијске дужности из наведених разлога.“

На ту одлуку подносилац приговора се у првом реду изјаснио поднеском од 28.07.2010.године, а у делу којим се односи на коефицијент ажурности, истичући да то није било мерило приликом одлучивања о избору, а да при том није узето у обзир дужина трајања стечаја у појединим предметима, потом колико дуго су се предмети налазили на решавању по жалбама, да је у стечајним поступцима утврђивање стечајне масе вршено од стране РГЗ а у погледу идентификације и разграничења земљишта, да је у неким предметима тражено изузеће и целог суда а да је о истом одлучивано и након неколико месеци.

Потом се изјашњава и поднеском од 14.10.2010.године, наводећи да остаје при изјављеним правним лековима и датим наводима, изјављује и жалбу из разлога погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Закона, повреде одредба поступак у одлучивању. Указује да је погрешно утврђено чињенично стање јер је у посматраном периоду имао не три него четири одлуке разматране по жалби од којих су две потврђене а две укинуте па је однос 50%/50%, а овај проценат не одступа знатно од просека суда у којем је радио, а при том није ни цењен донет број одлука у стечајном поступку, па би овај проценат укинутих одлука наспрам донетих одлука био миноран. У погледу оспособљености у првом реду указује на неке битне чињенице, а односе се на чињеницу да је у 2006.години предмет стечаја уместо председнику већа завођен стечајном судији, а ово је отклоњено тек у новембру 2006.године, у предмету у којем поступа као стечајни судија није могао да поступа у предметима у којима је захтевано изузеће целог суда, а да при том се одлука о истом донесе тек након 2 месеца,потом проблеме везане за идентификацију стечајне масе, немогућност поступања док трају побојне парнице, а да при том и на брзину уновчења стечајне масе утичу тржишни услови на које не може судија да утиче, као ни на прилив предмета, предлаже увид у предмете, а све наведене околности на које не може да утиче су утицали и на дужину трајања поступка, па и на саму ажурност, а да је одлука морала бити заснована управо на поступању у појединим

предметима и његовим евентуалним пропустима; предлаже да се изјављена жалба усвоји побијана одлука поништи а Високом савету судства наложи да о његовој пријави поново одлучи.

Наводе допуњује и поднеском од 06.12.2010.године, указује да је на основу извештаја Привредног суда у Сремској Митровици утврдио да је у посматраном периоду било укупно изјављено 14 жалби од којих је решено 13, а да је од овог броја потврђено 7 и укинута 6 дакле 46,15%, па да из тог разлога и његов проценат укинутих одлука није знатно изнад просека суда

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 16.01.2012.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трговинског суда у Сремској Митровици, извештаја Привредног суда у Сремској Митровици број I Су 1/2011-113-1 од 30.12.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, указује на нетачност утврђеног чињеничног стања јер у посматраном периоду није имао 3 разматране одлуке по жалби већ 4, па да стога проценат укинутих одлука не износи 66,66%, већ 50% укинутих одлука, па да је тим процентом тек незнатно изнад просека суда у којем је радио. Међутим указује и да се његова стручност не може разматрати само на основу процента и броја укинутих одлука, већ се насупрот томе има узети у обзир и колико је у том периоду доносио мериторних одлука на које се могла изјавити жалба али није, па би у тој ситуацији и проценат укинутих одлука био занемарљив. У погледу изражене сумње у испуњеност критеријума оспособљености наводи да је у јуну месецу 2006.године у суду уведен систем електронског завођења предмета Либра и да након тога почињу проблеми са завођењем предмета, да ли завођење треба вршити по стечајном судији или председнику стечајног већа, па је у његовом суду завођење вршено по

стечајном судији уместо председнику већа, што је отклоњено тек у новембру 2006.године и да из тог разлога резултати нису тачни. Поред тога обзиром на функционалну надлежност у поступку стечаја, наводи да све радње у поступку практично спроводи стечајни судија, а да се предмет заводио председнику стечајног већа иако је у предмету поступао у мањем обиму у предмету, практично у улози мале апелације, па за то наводи примере. Такође даје пример за поднет захтев за изузеће о којем се одлучивало у периоду од више месеци, а у којем је поступао као стечајни судија. Наводи поред тога да је на дужину трајања поступка утицала и чињеница да је РГЗ неажурно поступала у поступку идентификације пољопривредног земљишта, јер то директно утиче и на обим стечајне масе, па указује да су ти поступци трајали више месеци. Поред тога на дужину трајања поступка утицала је и чињеница дужине трајања побојних парница, даје за то пример, да је на дужину утицала и сама прописана процедура, ажурност стечајних управника, поготово Агенције на чији радније могао да утиче. Пореди и коефицијенте ажурности, тако да је 2006.године у суду просек у материји био 9,45 а да је он имао 11,74, потом у 2007.години 29,10 а његов коефицијент 31,30, а из чега извлачи закључак да је и цео суд био неажуран а да је он само незнатно одступао од просека. Сматра да је било потребно одлуку о његовом раду засновати на основу увида у конкретан предмет и анализом његовог рада, а што није учињено. Подносилац приговора се изјаснио и о разлозима укидања одлука, као и о разлозима дужине трајања појединих поступака на основу извештаја који је Високи савет судства од суда у којем је радио поступао.

Подносилац приговора се о разлозима изјаснио и у поднеску који је доставио након обављеног разговора.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Трговинског суда у Сремској Митровици, те према извештајима о раду остварио следеће резултате:

2006.година

Ст предмета укупно у раду 32, од тога пренето 17 предмета, примљених нових 14, укупно решено 18 од којих 8 мериторно, укупно решено по жалби 3 1 потврђена и 2 укинуте, коефицијент ажурности 10.27.

Л предмета у раду 1 решен.

Р предмета 160, 1 пренет, решено 156..

2007.године

Ст предмета у раду укупно 18 од тога пренетих 14, примљених нових 5, укупно решено 2 мериторно, коефицијент ажурности 34,75.

Р предмета у раду 151 од тога 4 пренета решено 150.

2008.године

Ст предмета у раду 16 сви пренети, решено 9 од тога 8 мериторно, 1 ожалбена потврђена, коефицијент није исказан.

Р предмета у раду 138 од тога пренетих 17 решено 130.

На основу извештаја Привредног суда у Сремској Митровици, а заснованог на основу увида у уписник Ст у периоду 2006.године - 2008.године М.Ј. је поступао у следећим стечајним предметима:

1. Ст. 73/96 Рума .

Предметом је задужен 10.01.1996.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 19.10.2007.године решењем о закључењу стечајног поступка.

2. Ст. 58/98 Ириг .
Предметом је задужен 14.01.1998.године као председник стечајног већа .
Предмет је решен 28.11.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.

3. Ст. 911/00Сремска Митровица.
Предметом је задужен 12.07.2000.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 09.05.2008.године , решењем о закључењу стечајног поступка.

4. Ст. 2479/01 Шид.
Предметом је задужен 12.09.2001.године као председник стечајног већа.
Предмет у периоду до 31.12.2008.године није решен.

5. Ст. 162/02 Обреж.
Предметом је задужен 25.01.2002.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 07.07.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

6. Ст. 421/02 „..... Сремска Митровица.
Предметом је задужен 11.02.2002.године као стечајни судија .
У периоду до 31.12.2008.године предмет није решен.

7. Ст.442/02Инђија.
Предметом је задужен 18.02.2002.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 17.11.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

8. Ст. 559/02 Шид.
Предметом је задужен 27.02.2002.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 13.09.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

9. Ст. 658/02 33Прњавор.
Предметом је задужен 12.03.2002.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 23.10.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

10. Ст. 1166/02Инђија.
У предмету је М.Ј. поступао као председник стечајног већа.Са предметом није био задужен.
Предмет му је заведен у рад 09.05.2002.године .
Предмет је решен 26.06.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

11. Ст. 1359/02 Рума.
Предмет је заведен М.Ј. 13.06.2002.године као председнику стечајног већа.
М. Ј. није био задужен са предметом.
У периоду до 31.12.2008.године предмет није био решен.

12. Ст. 2799/02Инђија.
Предметом је задужен 21.11.2002.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 09.09.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.

13. Ст. 113/03 Шид .

Предметом је задужен 19.03.2003.године као председник стечајног већа .
Предмет је решен 03.07.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

14. Ст. 122/03..... Инђија.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 24.06.2003.године .
У периоду до 31.12.2008.године предмет није решен.

15. Ст. 626/03 Шид.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 05.09.2003.године .
Предмет је решен 30.11.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

16. Ст. 822/03 Шид.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 15.10.2003.године.
Предмет је решен 18.02.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.

17.Ст. 188/03 Шид.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 01.12.2003.године .
Предмет је решен 22.09.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.

18. Ст. 309/04Инђија .

Предметом је задужен 14.04.2004.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 06.03.2006.године решењем о закључењу стечајног поступка.

19.Ст. 329/04Рума.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 31.05.2004.године .
Предмет је решен 08.11.2007.године решењем о закључењу стечајног поступка.

20.Ст. 1/06 Сремска Митровица.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 31.01.2006.године.
Предмет је решен 09.03.2006.године одбачајем предлога.

21. Ст. 5/06 Стара Пазова .

Предметом је задужен као председник стечајног већа 29.03.2006.године.
Предмет је решен 08.05.2006.године одбачајем предлога.

22. 7/06Доњег Товарника.

Предметом је задужен 06.04.2006.године као председник стечајног већа.
Решењем од 14.06.2006.године поступак је обустављен .

23. Ст. 10/06 Нова Пазова.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 29.05.2006.године.
Предмет је решен 04.10.2006.године одбачајем предлога.

24. Ст. 13/06 Рума.

Предметом је задужен 15.06.2006.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 11.08.2006.године обуставом поступка.

25.Ст.16/06Сремска Митровица.

Предметом је задужен као председник стечајног већа 15.06.2006.године.
Предмет је решен 06.07.2006.године обуставом поступка.

26. Ст. 19/06 Сремски Михајљевци.
Предметом је задужен 15.06.2006.године као стечајни судија.
Предмет је решен 28.03.2008.године решењем о обустави поступка.
27. Ст. 25/06Доњи Товарник.
Предметом је задужен као председник стечајног већа 15.06.2006.године.
Предмет је решен 04.07.2006.године одбачајем предлога.
28. Ст. 29/06 Стара Пазова.
Предметом је задужен као председник стечајног већа 19.06.2006.године.
Предмет је решен 14.08.2006.године одбијањем предлога.
- 29.Ст. 30/06 АД Шид.
Предметом је задужен 04.07.2006.године као стечајни судија.
Предмет је решен 10.09.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.
30. Ст. 32/06 из Доњег Товарника.
Предметом је задужен као председник стечајног већа 11.08.2006.године .
Предмет је решен 02.10.2006.године усвајањем предлога уз обуставу поступка.
31. Ст. 35/06Стара Пазова .
Предметом је задужен као председник стечајног већа 06.10.2006.године.
Предмет је решен 10.10.2006.године одбачајем предлога.
33. Ст. 37/06“ Мачванска Митровица.
Предметом је задужен као председник стечајног већа 01.11.2006.године.
Предмет је решен 29.07.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.
34. Ст.38/06 Сремска Митровица .
Предметом је задужен као председник стечајног већа 01.11.2006.године .
Предмет је решен 14.12.2006.године одбачајем предлога.
35. Ст. 39/06 Сремска Митровица.
У предмету је поступао као стечајни судија од 01.11.2006.године.
Са предметом није био задужен.
Предмет је решен 21.11.2006.године одбачајем предлога.
36. Ст. 41/06 Рума.
Предметом је задужен 16.11.2006.године као председник стечајног већа.
До 31.12.2008.године предмет није решен.
- 37.Ст. 42/06 из Огара.
У предмету је поступао као стечајни судија од 12.12.2006.године .
Са предметом није био задужен.
До 31.12.2008.године предмет није решен.
- 38.Ст. 44/06 Шид.
У предмету је поступао као стечајни судија од 27.12.2006.године.
Са предметом није био задужен.
До 31.12.2008.године предмет није решен.

39. Ст. 2/07 из Купинова.
Са предметом је задужен 07.02.2007.године као председник стечајног већа.
До 31.12.2008.године није био решен.
- 40.Ст. 4/07 Крњешевци.
У предмету је поступао као стечајни судија од 21.02.2007.године.
Са предметом није био задужен.
Предмет је решен 09.03.2007.године одбачајем предлога.
41. Ст. 6/07 АД Сремска Митровица.
Са предметом је задужен као председник стечајног већа 26.04.2007.године .
До 31.12.2008.године предмет није решен.
- 42.Ст. 8/07 Ердевик.
У предмету је поступао као стечајни судија од 05.06.2007.године .
Са предметом није био задужен.
Предмет је решен 18.06.2007.године обуставом поступка.
43. Ст. 9/07Рума.
У предмету је поступао као стечајни судија од 03.07.2007.године.
Са предметом није био задужен.
Предмет је решен 26.07.2007.године усвајањем предлога уз закључење поступка.
- 44.Ст.11/07 Сремска Митровица.
Предметом је задужен 24.07.2007.године као председник стечајног већа, до
31.12.2008.године предмет није решен.
45. Ст. 14/07 Сремска Митровица.
У предмету је поступао као стечајни судија од 03.10.2007.године.
Са предметом није био задужен.
Предмет је решен 25.11.2008.године решењем о закључењу стечајног поступка.
46. Ст. 15/07 Сремска Митровица.
Предметом је задужен 12.12.2007.године као председник стечајног већа.
Предмет је решен 28.12.2007.године одбијањем предлога.
- 47.Ст.1/08 Сремска Митровица.
У предмету је поступао као стечајни судија од 29.04.2008.године .
Са предметом није био задужен.
До 31.12.2008.године предмет није био решен.
- 48.Ст. 4/08 “ „Инђија.
У предмету је од 10.12.2008.године поступао као стечајни судија.
Са предметом није био задужен.
До 31.12.2008.године предмет није решен.
49. Ст. 5/08 из Шида.
У предмету је поступао као стечајни судија од 26.12.2008.године .
Са предметом није био задужен.
До 31.12.2008.године предмет није решен.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

У погледу критеријума стручности, изражена је сумња одлуком првог састава Високог савета судства, а коју је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Подносилац приговора је у посматраном периоду имао изузетно висок проценат укинутих одлука 50%, који је и био изнад просека суда у којем је радио, а који је и сам био далеко изнад толерантних 25%. Чињеница је да тих 50% чине две укинуте одлуке, али и чињеница је да је подносилац приговора имао разматраних по жалби само 4 одлука, на што утиче чињеница да се у поступку стечаја жалбе ретко изјављују, прописан поступак и дозвољеност жалбе. Дакле, жалбе у стечајном поступку су изузетно прописане, па се и стога испуњеност критеријума стручности управо на основу овог малог броја одлука мора засновати. Испуњеност овог критеријума по овом основу није утврђивана само за подносиоца приговора већ и за остале судије које су радиле стечајну материју и стога подносилац приговора није ничим дискриминисан, нити постоји основа да се узму у обзир у разматрање све одлуке које је доносио, поготово имајући у виду да се само мали број одлука сматрају мериторним и уносе у статистичке податке на основу којих се касније утврђују резултати рада. Уосталом и у извештају о раду, уколико би се применио принцип прописан одредбом члана 13 став 3 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, се да констатовати да је подносилац приговора имао мали број мериторно решених предмета. Отуда се закључује да ни у смислу одредбе члана 5 Правила подносилац приговора не испуњава критеријум стручности.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је

поступао, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносилац приговора ни у једној од посматраних година није имао остварење оријентационе норме, нити је имао остварење коефицијента ажурности. Наиме одредбом члана 8 Мерила за оцену минимума успешности прописано је да судија Трговинског суда треба да обезбеди четворомесечни коефицијент ажурности или пак да месечно реши најмање 3 предмета у којима се спроводи поступак стечаја. Подносилац приговора у судећим материјама иако је имао изузетно мали број предмета у раду није успевао да их реши нити је остваривао ни приближно задовољавајући коефицијент ажурности. Једино у 2008. години у материји стечаја је имао коефицијент ажурности 0 али исти је такав из математичких разлога јер у тој години није примио ни један предмет у тој материји. По убеђењу Високог савета судства исто је узроковано неоспособљеношћу подносиоца приговора, чињеницом да не поседује довољан ниво оспособљености и умешности да примени специфична правничка знања, а што је узроковано и недовољним познавањем процесног и материјалног права.

Основано је становиште подносиоца приговора да је ступањем на снагу Закона о стечају овлашћење председника стечајног већа уска и да су то: доношење одлуке о покретању стечајног поступка, именовању органа у стечају и одлучивања о приговорима у току стечајног поступка, закључење поступка стечаја. Међутим, председник стечајног већа и стечајно веће имају и једно шире овлашћење и управо у томе се и огледа умешност и оспособљеност судије као председника стечајног већа. Стечајно веће врши надзор и контролу над радом и стечајног судије и стечајног управника. Подносилац приговора исто није вршио јер је и сматрао да му то није обавеза као председника стечајног већа. Предузимање свих радњи у поступку препустио је стечајном судији и стечајном управнику и за последицу тога је имало то да су поступци неосновано дуго трајали, а стечајни повериоци остали ускраћени на намирење свог потраживања или су на намирење чекали неосновано дуго, а због протеча времена и део намиреног потраживања је губио на вредности.

Основано подносилац приговора указује да на дужину трајања поступка утичу и друге околности, али пропуштањем да врши надзор и контролу на лицима која су обавезна да ажурно поступају управо у циљу изналагања најповољнијег начина за завршетак стечајног поступка, допринео је и дужини трајања поступка и чињеници да стечајни поступци нису решавани у неразумно дугом року. За то су дати примери који су утврђени на основу извештаја суда, па се да утврдити да су поступци трајали и дуже од десет година, а што се не може правдати ни једним разлогом, сем пропустима у раду судије.

Уколико би се прихватили сви разлози без резерве које је подносилац приговора изнео, у таквој ситуацији поставља се и оправдано питање да ли је подносилац приговора и морао да поступа у тим стечајним предметима у којима није ништа радио нити предузимао радње на које је обавезан. Како је држао до тога да у предметима није ни морао да поступа у складу са својим обавезама и дужностима, то је уз дужину трајања поступка и нарушио углед суда код стечајних поверилаца и суда у јавности уопште.

Високи савет судства није узео у обзир поступање подносиоца приговора у Р материји, а у којима је имао свакако мањи број евидентираних предмета у раду, имајући у виду да се не ради о судећим материјама, а да у истим материјама поступа судски службеник а судија врши само надзор над њиховим радом и формуларне одлуке потписује, па се отуда практично исто не може ни разматрати као судијски рад.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић